Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

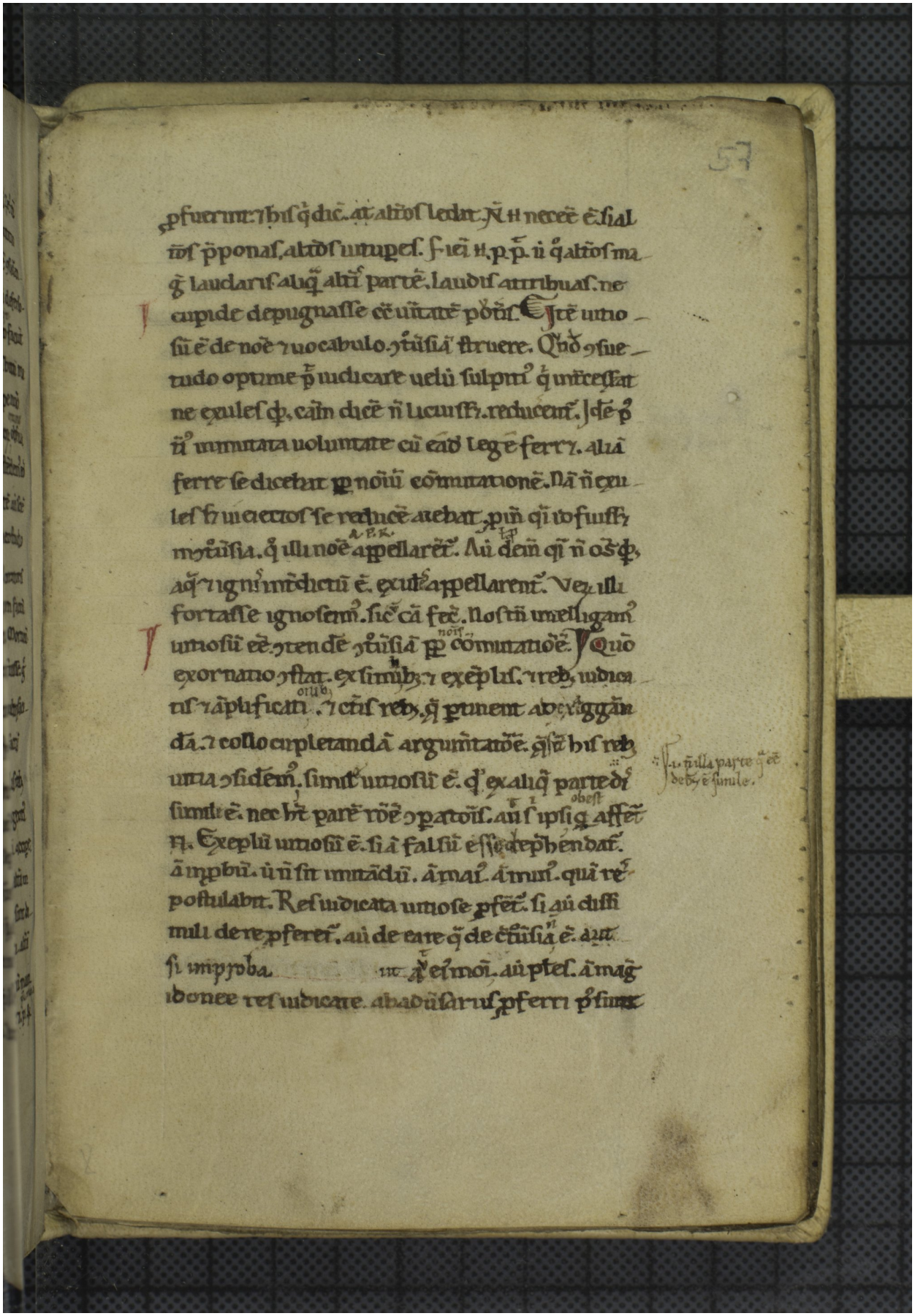

57

pfuerunt. ⁊ his q̃ dic. at alios ledat. Nã h necee ẽ. si al
ios p̃ponas. alios uituperes. Fiei h. p. p. ii q̃ alios ma
g̃ laudaris. aliq̃ alii parte. laudis attribuas. ne
cupide depugnasse ee uitare potes. Cre uitio
sii ẽ de noe ⁊ uocabulo. ⁊ tusia struere. Quo ⁊ sue
tudo optime p̃ iudicare uelit sulpitii q̃ uitcessat
ne exules dp. cain dicee ñ licuisse. reducere. Idee p̃
ii immutata uoluntate cui eadem lege ferre. alia
ferre se dicebat pp nouii commutatione. Na ñ exu
les fr uiciosos se reducee arebat. pin qi id fuisse
mytusia. q̃ illi noe appellaret. Au dein qi ñ os dp.
aq ⁊ ignis medicinii ẽ. exulis appellarent. Ve illi
fortasse ignoseim. sicee ca fee. Nostii uitelligam
uitosii ee. ⁊ ren de ⁊ tusia pp commutatione. Quo
exornatio ⁊ stat. ex similib ⁊ exeplis. ⁊ reb iudica
tis ⁊ aplificati. ⁊ ctis reb. q̃ prunent ad exaggan
da. ⁊ collo cupletanda argumtatione. q̃ ste his reb
uita ⁊ idem. simile uitosii ẽ. q̃ ex aliq̃ parte di
simile ẽ. nec hte pare rde ⁊ patois. au s iplicq affer
ri. Exeplii uitosii ẽ. si a fallsii esse deprehendat.
a inpbii. u ñ sit imitadii. a mal. a miri. qui re
postulabit. Res iudicata uitose pfee. si au dissi
milii de re pferee. au de eare q̃ de ctusia ẽ. aut
si impyoba [illegible] ⁊ el moi. au ptes. a mag
idonee res iudicare. ab adusariis pferri p̃ sim

:: ⁊ .i. ñ illa parte q̃ ee debe ẽ simile.